

партнерів (JATEC, JALLC тощо).

6. Впровадження нових підходів у комунікації шляхом участі у міжнародних спільних проєктах, навчаннях (накшталт - MOSP), організації відеоконференцій, телемостів, семінарів, круглих столів, комунікація на форумах спільнот, використання широкого спектру різноманітного доступного «Софту» (CANVA, MICROSOFT TEAMS, тощо).

7. Реагування на нові виклики та загрози через впровадження інноваційних рішень і підходів, автоматизацію аналізу інформаційно-аналітичних матеріалів з бойового досвіду через постійний доступ до єдиного хмарного безпекового середовища.

Стащук Максим Віталійович

викладач кафедри бойового та логістичного забезпечення

молодший лейтенант

Київський інститут Національної гвардії України

Розумний Олександр Анатолійович

інструктор з бойової підготовки

сержант

Київський інститут Національної гвардії України

СЦЕНАРНЕ МОДЕЛЮВАННЯ БОЙОВИХ УМОВ У СИСТЕМІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ

Актуальність. Досвід сучасних бойових дій засвідчив, що ефективність виконання бойових завдань значною мірою залежить від рівня готовності військовослужбовців діяти в умовах, максимально наближених до реальної бойової обстановки. Традиційні форми підготовки не завжди дозволяють сформувати стійкі практичні навички прийняття рішень та виконання завдань в умовах вогневого впливу противника, обмеженого часу, психологічного напруження та динамічної зміни обстановки.

У зв'язку з цим особливого значення набуває сценарне моделювання бойових умов, яке забезпечує комплексне відпрацювання практичних навичок особового складу, удосконалення взаємодії між військовослужбовцями та адаптацію до факторів сучасного бою. Впровадження такого підходу у систему практичної підготовки сприяє підвищенню готовності військовослужбовців до виконання завдань за призначенням та врахуванню сучасного бойового досвіду у підготовці органів і підрозділів сектору безпеки і оборони.

Мета. Метою тез є визначення значення сценарного моделювання бойових умов у системі практичної підготовки військовослужбовців та обґрунтування доцільності його впровадження з урахуванням сучасного бойового досвіду.

Матеріали і методи. У процесі підготовки тез проаналізовано сучасний бойовий досвід застосування підрозділів сектору безпеки і оборони, особливості

практичної підготовки військовослужбовців та підходи до проведення занять в умовах, наближених до бойових. Для узагальнення основних положень використано методи аналізу, порівняння, систематизації та узагальнення підходів до організації практичної підготовки із застосуванням сценарного моделювання бойових умов.

Виклад основного матеріалу. Повномасштабна збройна агресія проти України суттєво змінила підходи до підготовки військовослужбовців та показала необхідність адаптації навчального процесу до реальних умов сучасного бою. Досвід застосування підрозділів сектору безпеки і оборони свідчить, що виконання завдань у бойових умовах супроводжується значним психоемоційним навантаженням, фізичним виснаженням, дефіцитом часу на прийняття рішень та постійною зміною тактичної обстановки. За таких умов навіть достатній рівень теоретичної підготовки не завжди забезпечує здатність військовослужбовця ефективно застосовувати набуті навички під час виконання завдань за призначенням.

Практика підготовки особового складу у Київському інституті Національної гвардії України, навчальних центрах Національної гвардії України та Національній академії Національної гвардії України показала, що відпрацювання окремих нормативів та алгоритмів дій у стандартних навчальних умовах не повною мірою відповідає умовам сучасних бойових дій. Під час виконання завдань у районах ведення бойових дій військовослужбовці змушені одночасно виконувати декілька дій: здійснювати переміщення, вести спостереження, взаємодіяти у складі підрозділу, надавати допомогу пораненим, контролювати навколишню обстановку та приймати рішення в умовах постійної загрози ураження. У зв'язку з цим у системі практичної підготовки все більшого поширення набуває використання елементів сценарного моделювання бойових умов.

Основою сценарного моделювання є створення навчальної обстановки, максимально наближеної до умов реального бойового застосування підрозділів. На відміну від класичного відпрацювання окремих елементів підготовки, сценарний підхід передбачає комплексне виконання завдань із постійною зміною умов обстановки та впливом додаткових факторів навантаження. Під час проведення таких занять використовуються елементи імітації бойової обстановки: обмежена видимість, звукові подразники, фізичне навантаження, евакуація поранених, робота в умовах дефіциту часу, необхідність переміщення в укриття та зміна тактичної обстановки під час виконання навчального епізоду.

Важливим елементом сценарного моделювання є поетапне ускладнення умов виконання навчальних завдань. На початковому етапі військовослужбовці відпрацьовують окремі практичні дії у контрольованих умовах, після чого здійснюється їх комплексне застосування в межах ситуаційних сценаріїв. Надалі до навчального процесу вводяться додаткові фактори навантаження, що змушують особовий склад діяти в умовах обмеженого часу та динамічної зміни обстановки. Такий підхід дозволяє оцінювати не лише правильність виконання окремих алгоритмів, а й здатність військовослужбовців зберігати ефективність власних дій у складних умовах.

Особливого значення сценарне моделювання бойових умов набуло під час практичної підготовки з тактичної медицини. Аналіз проведення занять та підготовки особового складу показує, що в умовах додаткового психоемоційного та фізичного навантаження у військовослужбовців значно частіше виникають порушення послідовності виконання алгоритмів допомоги, погіршується якість оцінки стану пораненого та збільшується час виконання практичних заходів. У зв'язку з цим відпрацювання заходів домедичної допомоги в умовах, максимально наближених до бойових, дозволяє формувати більш стійкі практичні навички та підвищувати готовність особового складу до дій у реальних умовах бойової обстановки.

Практика проведення занять із використанням сценарного моделювання також показала підвищення рівня взаємодії між військовослужбовцями, покращення координації дій у складі підрозділу та більш швидку адаптацію особового складу до факторів сучасного бою. Важливим аспектом такого підходу є можливість створення комплексних ситуаційних сценаріїв із урахуванням сучасного бойового досвіду, що дозволяє постійно вдосконалювати систему практичної підготовки відповідно до змін характеру бойових дій.

Висновки. Сценарне моделювання бойових умов є важливим елементом сучасної системи практичної підготовки військовослужбовців, спрямованим на адаптацію особового складу до факторів реальної бойової обстановки. Використання комплексних ситуаційних сценаріїв, поетапного ускладнення умов виконання завдань та елементів імітації бойової діяльності дозволяє підвищити рівень практичної готовності військовослужбовців до виконання завдань за призначенням.

Тимчишин Павло Андрійович

курсант 3-го курсу, сержант поліції

Національної академії внутрішніх справ,

Воляннюк Олександр Дмитрович,

Старший викладач кафедри тактичної підготовки

кандидат юридичних наук, підполковник поліції,

Навчально-науковий інститут поліцейської діяльності

Національної академії внутрішніх справ

РОЛЬ КОМУНІКАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ДІЙ У НЕБЕЗПЕЧНИХ ТА КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЯХ

Службова діяльність працівника Національної поліції України майже завжди пов'язана з контактом із людьми, які перебувають у стані страху, агресії, розгубленості, недовіри або відкритого спротиву. Повідомлення про домашнє насильство, конфлікт у громадському місці, затримання особи, перевірка документів, реагування на масову бійку, зупинення транспортного засобу чи охорона місця події можуть швидко перейти від звичайного службового спілкування до небезпечної ситуації. У таких умовах комунікація не є лише ввічливим супроводом поліцейського